

MAGYAR Bányászlap

THE HUNGARIAN MINERS JOURNAL VISITS MORE THAN ELEVEN HUNDRED MINING CAMPS AND MORE THAN FOURTEEN THOUSAND HOMES

HIMLerville

KENTUCKY

THE HUNGARIAN MINERS JOURNAL HAS MORE SUBSCRIBERS THAN ANY OTHER THREE HUNGARIAN WEEKLIES IN THE UNITED STATES

JÖJÖN A NAGYLEZÁMOLÁS!

Nagy lezámolás lesz rövidesen a szénbányákban. Az Egyesült Államok törvényhozásának a felbontása vizsgálatot fog elrendelni a nyilvánosság fénykorában kiadott a politika hőmérőjén vizsgált a bányászok a pennsylvaniai szénbányák.

Hogy milyen kenyerét mászik le a föld gombrába. Hogy mi a sorsa a bányászok asszonyainak, gyerekeiknek.

Most végre a Mellon kassza-szöny menegzőjének a száz ezer dolláros műholdvilágja rávilágít majd a Mellon-bányák ehez asszonyaira és rongyos gyermekeire, akik csak nőtnek a holdvilágra.

Most kénytelenek lesznek megírni az újságok, hogy közlik majd a bányák közt, hogy megszűntek a népjószág, megmaradt az éhezni és a bányák alomtánya a szénmező-kön.

A bányások végre meghallgatást találnak majd az országban a Pennsylvánia, Ohio, meg Colorado vérmérséklet emelhet a kiömlött bányászok a príhek ellen.

A bányások nyomorúságát, a bányász-családok borzalmas meztelenségét feltárák a bányák a leszakított háztökök, hogy a nyomortanyákat megsemmisítik.

Ahol a villanyt, az ivóvizet elárthat a sztrájkok bányások előtt, ott nem talál majd vizet a birodalom a szőlő a kózikok belevalogatott a tömegbe, ott az asszonyok és gyermekek testén meglátás a kózikok fölött.

Alföldön lezámolás lesz a szénbányákban.

Ugyanígy lezámolás szükséges a bányások háztárában. Le kell egyszer számolni a szénbányákban.

Le kell számolni a saját magunk szennyességét. Meg kell állapítanunk, hogy ki a bűnös, amiért a bányász-halottat elvennénk.

Mert a háborús eddig elvesztették a bányások. West Virginián talán örökre bekelekedett a szén-töke.

Pennsylvánián egyelőre megszállva tartja az ellenség. Ohio küzd, és csodás hősiesség kúzd, és izólt a küzdelem.

Gyávn és ostobán békét kötöttek a munkások között a szénveszték ki legelőfeszíték a szén-töke.

A küzdő katonák mestelenek és síró asszonyok, akik gyermekeiket áldozták élet a küzdelemnek.

Ki az oka ennek? A szervezett milliók bevetel után úres kasszával mentek a küzdelemnek.

Az érdektel bevetelt elpólták, ezer meg ezer "szerve-

(Folytatás a 8-ik oldalon)

A FRIENDLY WARNING TO THE U. MINE WORKERS OF AMERICA

The United Mine Workers of America will have to mend its ways toward their foreign-born members, or the union will be destroyed.

The Hungarian Miners Journal is an independent paper, representing both organized and unorganized miners.

But we were ever supporting the United Mine Workers of America, we ever taught the Hungarian Miners to be loyal to the union.

We may and very often we do criticize the administration of the union, but at the very same time we beg the Hungarian members to uphold and strengthen the unity of the organization.

And now we have to serve a friendly warning on the administration and on the locals of the United Mine Workers of America.

Foreign-born members are discriminated against on the battle-fields.

Daily we receive complaints from our Hungarians, that strike benefits are not distributed equally among members, that a foreigner has to take much less, than the native.

The local officials and the committee members are mostly natives, and they play politics and national sympathies in distributing the funds, the cloths, and the groceries.

The foreign-born Americans are assuming all the obligations of the members. They pay their dues, they struggle and fight when called upon, and indeed, they are always in the front lines among the strikers.

And justice not being always even-handed, foreigners suffer more from local prosecution and persecution. While a native may be fined for picketing, a foreigner may be deported to boot his fine.

The foreign population of the United States is raising funds to help the strikers, and Hungarian communities are especially busy in relief-work.

From New York to San Francisco, from Massachusetts to Florida, Hungarian communities are collecting money and clothing for the relief of the striking miners.

Why discriminate then against the foreign-born striking miners.

Why create a breach in the unity of the organization from the inside?

For a very serious breach will be created by this practice, unless immediate stop will be put to it.

The Hungarian population of the United States is aware of this discrimination and is even now debating the advisability of helping only and exclusively the Hungarian striking miners.

Other nationalities will undoubtedly follow course and instead of a fighting unit, the United Mine Workers will have various groups in the battle.

Eventually the breach will widen, the foreigners will be more and more embittered against their fellow-workers, and the once so powerful organization will fall apart.

This is a last-minute warning, and we earnestly advise the administration of the United Mine Workers of America and the officials of the locals to immediately heed the advice.

We apologize

We feel, that we owe an apology to Williamson and we are hopeful, that it will be accepted in the same spirit, that it is extended in.

It has happened but very seldom in our past existence of fifteen years, that we felt the need to apologize.

"With malice toward none, with charity to all", we were always careful to publish the truth and only the truth, hence there were no needs for apologies.

Let us may be misunderstood, we do NOT extend the apology for anything we have published in this paper about Williamson.

On the contrary. We apologize, because we are not ready as yet, to publish the names of the owners of the brothels in Williamson.

We were hopeful last week, that by this time we will have the facts in our hands. But it takes time to secure these dates, and rather than hurt some one unintentionally, we are searching the records very carefully, even tho we had to postpone the date for supplying these names.

We know, that it is up to us, to furnish the list and once more we apologize for the slight delay. We will try to complete the list for next weeks paper and will publish not only the names of the owners, but also their occupations and their social and church affiliations.

It is gratifying to note, that some officials are taking steps to clean up the town. Prosecuting Attorney Chaffin has made the first move by confiscating a large collection of gambling machines.

Various civic associations are trying to organize a gigantic movement to force a real clean-up in Williamson and we do hope, that it will succeed.

Especially when owners of brothel-buildings will be known and when they can be forced by a healthy public opinion to get rid of their nefarious business.

In the meantime we are afraid, that the good citizens of Williamson are still unaware of real conditions.

The good ladies of the various church organizations will be shocked to learn, that these brothel keepers are doing business even in these days of moral awakening.

They disregard the warnings, the meetings, the preachings of pulp and press and brazenly and merrily go on with the business.

They disregard the warnings, the meetings, the preachings of pulp and press and brazenly and merrily go on with the business.

The good ladies of the various church organizations will be shocked to learn, that these brothel keepers are doing business even in these days of moral awakening.

They disregard the warnings, the meetings, the preachings of pulp and press and brazenly and merrily go on with the business.

They disregard the warnings, the meetings, the preachings of pulp and press and brazenly and merrily go on with the business.

They disregard the warnings, the meetings, the preachings of pulp and press and brazenly and merrily go on with the business.

They disregard the warnings, the meetings, the preachings of pulp and press and brazenly and merrily go on with the business.

Berlin Hotel, and prostitutes were taught with the goods and with their escorts.

We understand that some fine was paid, but this is exactly as it has happened before. They pay the fine and keep on distributing syphilis and gonorrhea.

Why not padlock the Berlin Hotel on the evidence secured by the State Police?

Why show mercy even now, when every decent citizen of Williamson is lining up for a real clean-up?

Why consider the owner of the Berlin Hotel — by the way we do not know as yet who the owner is — if he did not consider the health, the welfare and the decency of his town and his neighborhood?

Fines, ladies and gentlemen, did not remedy the situation in the past and will not remedy the awful conditions in the future.

Drastic methods are needed here, and we are at a loss to understand the authorities and the citizens for the apparent unwillingness to apply the lawful remedy of the padlock.

We advise the civic associations to immediately demand the padlock of the Berlin Hotel.

And now we cite a few lines from the "Logan Banner" about the situation in Logan and the Logan coal field:

A Hungarian paper published at Himlerville, Ky., not far from Williamson, is running a series of sensational articles on vice conditions in Logan, Williamson, Huntington, and Charleston. These articles are printed both in English and Hungarian and are attracting much attention, many copies of the paper having been sent to the cities named.

Two articles about Logan have mentioned various reports in which it is charged that vice is rampant, that protection is obtained by bribery of officials, and that conditions are getting worse. Local officers brand these so-called disclosures as either baseless or greatly exaggerated.

We are not surprised about the "local officers" and we do not care a whoop what they do say.

But we ARE surprised at the Logan Banner, for publishing the nonsense about the "disclosures being baseless or greatly exaggerated."

We realize, that Logan ought to be permitted to live

EGY BARÁTSÁGOS FIGYELMEZTÉS A U. M. W. SZÁMÁRA

A United Mine Workernek azonnal meg kell adótást a bevándorlathalál szemből megtagadást, vagy pedig megemmel a szervezt.

Magyar Bányászlap független újság, amely egy a szervezt, mint szervezt bányászokat képvisel az országban.

De mindig támogattuk a szerveztet és mindig azt hirdettük a magyar bányászok közt, hogy a szerveztet iránt legyenek hűség.

Kritizáljuk nagyon gyakran a szerveztet, de ugyanakkor egyre druk a magyar bányást, hogy a szerveztet egységet mindenképpen őrizz meg.

Most aztan egy barátságos figyelmeztetés adunk a szerveztet vezetőségének és a lakóknak.

A bevándorlathalál nem bányák igazgatója a csatáitán.

Naponta panaszokat kapunk a sztrájkoló magadokról, hogy a segélyosztásban nem bínnak el velük igazgatók. Hogy a bevándorlathalál kevesebbet kap, mint az amerikai születési bajtárs.

A lakot tisztviselői és a birodalmiok nagybőrra itt született bányások, akik nemzeti szimpátiával és helyi politikával osztják ki a segélyeket. A pénz csakugy, mint a ruhát és élelmiszert.

Az idegen születésű bányások éppen úgy viselkednek a szerveztben a terheket, mint a többiek. Fizetik a teljes tagdíjat, küzdenek, mikor kizdeni kell és a leggyakrabban a fronton harcolnak, ha sztrájk van.

S minthogy az igazgató nem egyforma, a bevándorlathalál szemből megtagadást a bányászok közt, hogy a segélyosztásban nem bínnak el velük igazgatók. Hogy a bevándorlathalál kevesebbet kap, mint az amerikai születési bajtárs.

Az Egyesült Államok bevándorlathalál lakosai az országért segélykérő indított a sztrájkoló bányászok és a magyarországi különösen kizesti a részét a mozgalmakból.

New Yorkból San Francisco, Massachusettsből Floridáig a magyarországi mindenféle pénzt és ruhát gyűjtnek a sztrájkolóknak.

Miert sztrejhajlók tehát a szerveztben a bevándorlathalál ellen?

Miert idének fel szakadást a bányászok közt a szerveztet bekeletén?

Mert ha azonnal nem szűnik meg az ilyen eljárás, súlyos szakadás lesz a dolog vége.

Az Egyesült Államok magyarországi tisztában van ezzel a helyzettel és máris azon tündöklik, hogy csakis a magyar sztrájkolóknak gyűjtenek.

A többi nemzetiségek természetesen szintén köteik majd a példát a helyzet, hogy a szerveztet egy küzdő egység lenne, szétszakad csapatokkal vész a küzdelem.

Idővel a szakadás még mélyebb lesz, a bevándorlathalál egyre jobban elkeserednek és a hajdan olyan erős szerveztet széteszik.

Ez egy utolsó percben történő figyelmeztetés és őszintén kérjük a szerveztet vezetőségét és a lakókat vezetőségét, hogy azonnal fogadják meg a tanácsot.

[illegible]

Óhazai mesék....

DINA CSODALATOS TÖRTÉNETE

Irtá: SZENTIMREI MÁRTHA

(Folytatás)

— Also... ketves gyermekem, kérlek, újul ite mellém, beszéljél kicsit, ma nagyon rossz napom van. Szeretném kicsit felejteln.

— Szívesen, báru r. Dina azért szokott magának a tőle lévő távolagságon helyt foglalva, horgolta csipkéjét. Nagy kincs pihent öleiben: egy gombolyag finom cérna. Nem csak önméket, akkor Magyarország. Ő meg a háború előtt vette.

— Nem írom le egy, ahogy mindketten összekerekítették a német szót a magyarral, mert más ténny meg se értene — ő megkérte az egymást.

— A nebe fáj erősebben, mint máskor, báru r?

— Az is, meg sok más is, de arról most nem beszéljünk, hiszen azt vakarom elfelejteln.

— Hát miről?

— Magáról, mein lieses Kind.

— Ja, rólam ugyan mit lehetne beszélni? Azt tetszik tudni, hogy Dina sweter vagyok és az apám a katonák.

— De? Hát azt anélkül... a háború előtt holt holt?

— Görösn.

— Mi azt? Város, falu, tanya?

— Kicsike falu.

— És ott mielőtt eljötté idejét?

— Szitűző, főzőm, mostam, kapáltam... mikor elvitték a legényeket, szarítottam, vettem, mindenféle férfimunkát is csináltam.

(Több parasztasszony. Azért szaladgált olyasmi között mentél.)

— Ja Dina felénk akkor a horgolászól, azt láttam volna, hogy a báru akkor — minden álmunkra dacára — kisér megnyult.

De csak arra ügyelt, hogy a mintát el ne tévesztse, hát nem látta.

— Derék, hogy így segített az édesapjának.

— Sajnos, én az édesapjának soha se segítettem. Ő katonáztat volt.

A báru máskor egészen megelégedett a tartott, midőn alant a japán háborúba.

— Apja katonáztat volt? Hát kinek a földjén szántott-vele?

— A nagybátyámnak, aki felnevelt, mert ő meg kisgazda. Négy éves korom óta tartott, midőn alant a japán háborúba.

— A japán... hánt holt szolgált?

— A cárt szolgálta Szentpéterváron.

— A báru akkor egy suhant át egyik

meglepetés a másik után, mint kinek a fellegek az ég. Majd azok egybe tömörültek a megeret a tavaszi zápor. A báru arcan pedig alául maradt a csodálkozás.

— Akkor Dina nővér nem is magyár?

— De minden porokán az, csak magyarral anyám magyar volt és én is csak magyarral tudom kimondani: Nadine Taranoltov.

— Más név is van, nemcsak izni?

— Bizony. A báru unak el keresztneve áru. Az írásmában a Monda név áll — úgy hívják német apámat — és a keresztnevem Rozina és sajátmagammal 12 évvel idősebb vagyok.

A báru hangosan felcokkolt.

— Így van, sokasom hallottam! Maga mindent csak azért talált ki, hogy megnevettessem!

— En se hallottam meg nevetni a báru unak a nagyok örülök, hogy most hallom, de amit mondtam, az nem kitalálás, hanem úgy igaz.

El kell bennem, ha ilyen komolyan mondja. De mert érthetetlen valami, legyen olyan szíves, magyarázza meg, mint lehet idősebb nagybátyámnak, ha az írásmában a Monda név áll — úgy hívják német apámat — és a keresztnevem Rozina és sajátmagammal 12 évvel idősebb vagyok.

— Cs...all? Lehetetlen! Olyan ártatlan szemű vannak!

Dina szótartott.

— Csakok, mert másképp nem lehetett volna apódnó. A nagybátyámnak van egy Rozi névi leánya, aki világág meg és tizenkét évvel idősebb nálam, annak az írásmában a Monda név áll — úgy hívják német apámat — és a keresztnevem Rozina és sajátmagammal 12 évvel idősebb vagyok.

— És a Rozinak nem kerte soha? Mótta világág meg, egy levelét se írt haza. Csak másoktól tudjuk szót, amit tudnak felőle.

— És mit tudnak?

— Hogy nagyon szép, jó módán él és mindig magának nagyuri pártfogó, ha úgy van igaz. En nem igen hiszem, hogy nagyurak soha állandók egy olyan nővel, akinek nincs józans.

(A báru ezt elhítte, de megtartotta véleményét.)

Dina csak keseregő tovább keresztelvelen.

— Aztért lettem csó, mert most, mikor harcban állunk az egész világgal, nem mehetek a keresztelvelen Szentpétervárra.

— Egy kicsit bajos lenne, meg költsé-

ges is. De hát miért akart mindénorán apódnó lenni? Elvagyott, úgy-e a kis faluból?

— Nem én! Hiszen: "Mindénál jó, de mégis legjobb otthon." Dehát akárhogy is, én katonáztat látni vagyok és az volt minden vágyam, hogy én is tehettek valaszt a katonákkal.

A báru önkénytelenül kinyújtotta fele kezét.

— Mein liebes Kind — a maga csallá az akkor épp oly kevéssé bü, mint szent Krispin loppa. Ő kábatolt lopott, hogy felruházza a meitelen! — s ezért szentté avatták.

Azt hiszem, manapság becukának, ha olyat eszednek.

— Valószínűleg. A földi bírákat kötik koruk törvényekébe betűli. Az örökvalóság ígi bíró azonban beletét a lelkekbe a tettek indokait kerítit ídél meg. De hát hangyik szent Krispin! A maga keresztelvet valóság megis meg kell szerzeni, mert lehetetlenség nincs. Csak a módtát kell tudni mindennek. En segítésképp vagyok. Csak azt is szeretném tudni, van-e valaki nálad, emleke, édesapjád? Vannak-e apai rokoni Szentpéterváron?

Dina előtte münkjád s hálásan nevezte a bárua.

— Emleken — az apam, kéttő is. Kígyombló apódnó, fehér képenyét, s kúrtja gyngyörög. Lakapoltja a s báru kerébe adta. Meg meleg volt.

A báru nagy szakértelmével nézett holt a gyngyörög, holt a nemes valami nyakra s állt a bánnál.

— Ez — igazgató. Nem a legeszebb közül való, hanem azért sokat ér. (Hogy a nyak, melyet ékesít, a legeszebb közül való, azt csak gondolatban állapította meg.)

A gyngyörög anyámé volt. Az én keresztelőköröm vette nekem apám. Aztán arcépém is van. Mindjárt hozom.

Ment a szobájába. Mótta előtt Göd-rőrről, vett a fényképek egy állt keret, melytől úgy nézett ki, mint az ezüst, ám az csak üveg volt. Előtte egy kis fekete tartóban mindig virág állt — ha volt. Most néhány szál gyngyörög hervadozott benne. Felkapta, vitte, mutat- ta a báruak. És Jeger Benediktus Taranoltov, aki csak ísten tudta, holt a mint, végzetbe se szomoru elítél, komolyan szembentéz a sebesült német bárvál. Ő hozs- zán elnézte az apát s valami mély megindulást vett rajta érte, úgy érezte, mintha őt alnálba ajánlotta volna legelő.

A PÁLINKA ALDOZATA

Kelemen Ignác 34 éves csl- csl, cslcsl halálúsdősgé sz- zenségtelenség érte. A Segély- névű havasúldi székérlő ügy- kezett hazafelé felvált állapot- ban. A berugott ember nem tudta irányítani a szekeret az ut- ta a lovak olyan szerezetelével borították fel, hogy Kelemen fignót a szeker halára zúrt.

(Csiki Lapok)

GYILKOS ANYA

Becskor Ezsi szentekirá- lyi lakos egy fügykeremé- zett elvett dietet, akit nyomban elmentett egy szék. Konyhá- padlója áll. A hitok gyáros napvilágra került. Bork Er- szit a csendőrség letartóztatá- s átadta cslszekérel ügy- zésnek.

(Csiki Lapok)

HALALOS ÍTELET HAT ÉVI SÜLYÖS BÖRTÖN

Perkát Köszegben Mezei Gyula, Bányász Mihály és Tóth Mihály közlegények és is fűvel garázdálkodni kezd- tek a kőszegi főutján, mire a csendőrség be akarták őt. A hírdő az órára, azonban a ka- tonák ellenálltak, fegyverrel használtak és a közlekedést áll- dósította lett: egy csl- őrizhetetlen és egy bántó- rászóló meghalt. A budapesti

— Nagyon, nagyon rokonszenves ember volt egész bajtársam.

— És mit tud az ő rokoniáról? Ha vannak: akkor, ha véget ér a háború, köny- nyen megszerezhet keresztelvet.

— Apjának csak egy secc van az Olaszországban. Most Afrikába utaz- nom. Nemrég küldött levelét is, arképet is. Úgy hívják, hogy cardinal Libonetti.

A báru észrevonta az eszméit, a s pillanatok megváltozott, szaró tekintettel meredt Dínára. Azt gondolta: harudik. De csak egy pillanattal, mert Dina kedvesen kérdezte:

— Megmutassam a bácsim arképet, meg levelét?

— Kérem... kérem... — felelte Donnerberg remegő hangon. Már nemcsak érdekelte, hanem valószínűleg igazta, hogy paraszti sorban nevévellett apódnójának, aki protészta, bibornok nagybátyja van. Bibornok! Aki disse egy grófi családnek is!

Dina felpatant helyéről a szék egy le- velet, a bibornok arképet s most a kezé- t, amelyről idáig nem tettem említést. A bibornok ugyanis egy magyar régi lelt- te: a kildött német az ő átyját, vagyis Dina nagybátyját. A báru először is a levelt után nyúlt. Ő jól beszélt olaszul, sőt franciául és angolul is. Előlovasta figyelmess, komo- ran.

— A cardinal az is írja, hogy a család, melyből származnak, előkelő, de g- göcs és juddakul.

Most Dina csodálkolt.

Nadi ezt nem mondta! Az olasz ha- dístog, aki lefordította.

Talán nem akart magának kellet- meletlen mondani... úgy elnéste... vagy nem bírt lefordítani. Lássuk a báru arképet!

— De kerébe adta. A báru megtekint- te, sáppadt arra kigylt a kezében egy reszketet a kép, min a nyírfalevél. Dina megjött.

— Ja! Istenem... mi izgatja úgy a báru r? Azt, hogy csok rókokat látnak a kezében és úgy látja, rossz eszedeket!

— Érthetetlen... lehetetlen... — mormolta a báru szinte önkívületben. Maga összeesett magát.

— Rendkívüli dolog, ami izgat, kedves gyermekem! A maga nagybátyjának az ar- képe az én nagybátyjának az arképe.

Most Dina ámult.

Talán csak nagyon hasonlítanak egymásnak.

— Nem! Ugyanez a kép megvan az én

Frida nagybátyámmal, de nagybán leveste függ az én kistestvérem lovagtermében is, és ősem arképet kildött. És nézze: a maga apja mennyire hasonlít hozzá! Az a ter- net, azok a szemek, az az orr, — jéfer- min csak egyenruhák mja. És tudja-e, mit jelent az, ha tenyleg nagybátyján a maga nagybáty? Azt, hogy mi ketten ro- konok vagyunk.

Dina csak összezapta kezét s valószá- gú srgéműt megelégedetten.

A báru homlokát dörzselgette a szék- re hajgattja:

— (Érthetetlen! Hihetetlen! Lehet- len!)

(Pedig a beszélgetés elején azt mon- ta Dínának, hogy lehetetlenség sincsen. Aztán észbe kapott, a maga hába, apódnó meg se értődött szavain. Dina keze után nyúlt.)

— Kedves gyermekem, én utána fo- gok járnai ennek a dolognak, mihielyt ha- sonlít valakinek. De már most is ug- yon szívesen vállalom a rokonságot.

Ezek a jószágok szavak úgy megrö- gcsélték Dínát, hogy kezét akart a kapitány- nak csókolni, aki persze nem hagyta, ha- nem magához ölelte s megcsókolta a hom- lokát. Amint akart a kedves leány hom- lokát érintette, azonnal megelégedett ve- lamennyi óseről. Dina remegés folyt ve- ség, mint a virágom, mikor harmatszop- hall kelt fel, és a csókot megcsókolt a hom- lokát fogadja, hiszen a báru, korát tekint- ve, csakugyan apja lehetett volna. Megia kisze zavartan állt vissza helyére.

— Közösnöm, hogy vállalja a rokon- ságot, de az csak egy kezdet. Nem fogok a- nyi bitoros art írja, hogy gúgú, judda- kéli családából származnak. Már pedig a báru p megtestesült jószág.

— No! Még elbizom magamat. Gyár- le ember vagyok... az ingyit min is de szeretem az igazságot. Nem fogok a- nyi nyugodni, míg ebből a gyűtől is ki nem hámozom.

— És ha szabad tudnom, hogyan fog a házomhoz?

— Jaj! Tudja, nagyon gyermeken, az én nagybátyám, Ehrenfest herceg, akit az imént csak Frida néven emlegettem, ma nagyon öreg, túl van a nyolcvanem. Aszt, hála Istennek, egészséges s emlékezőte- kése bámulatosan friss. Csakidánk egész története a kistájában van. Meg a don- nerburgi levélár elárgult önkönyait se fél- lekutatom. Frida néni azoknál is leve- ben őzi régen porladó korokot titkál.

(Folytatása következik)

FELMENTETT A TÁBLÁ
EGY ASSZONYT, AKI ÖN-
VEDKELŐBŐN AGYON-
VERTÉ FÉRJÉT

Bagolászlam meg a mult év április másodikán Surugli Andor monkor felesége fogat egy szecovort fészelt. Amag kiszőlőse volt a molnárknak.

A részeg ember ok nélkül ne- hamádt megféle,ének és útni edte. Az asszony cselődjével együtt bemehetett a bogm- pihelybe, ahova az ura feje- vével követte. A férfi bebotte a ajtót és hadonászni kezdett fejével, mire az asszony edelemben felkapott egy ha- lyat a földről és felbe szor- tette mellette az árkon egy

— Brát, úgy, hogy az néhány málva megfalt. A pécsi árvenység Surugli német ár- szindulában házastársát egy hal- vett pilloskott, bűntette meg a harmóny fegyhára éle. Felbebelez folytán az

— (Uj Nemzedék)

DISZNÓKULT ETETTE MEG
ÚJZÖLLÖT GYERMEKET
EGY SZENSTES LEÁNY- ANYA

Középkorú állt előtt bün- nyely nyomára bukkant két sz- tendő után a szentesi rend- őrséghez. Szentes határán- ra, az ugynevezett bönömé- lyen gondolata az volt, hogy a jóérvényt elpusztítsa. Lázas áll- lapotban felkapta a cseccsőt, kizsáklazt vele a havas éjszka- kába s eldugta az udvar egy fűszélbe. Három napig rejtgette ott a cseccsőt és amikor harmadnap éjszaka bukkant a lyukból, már csonta volt fagyva. Ekkor a leány fogta a fagyos holttestet és beledugta a díszelőbe a serté- seknek. Az állatok rárohantak a cseccsőhözálba és pillan- tok alatt felfalták.

Két esteendőg itkolta a s- tét bűnt Szűcs Józsa, mos az után minden idejét. A leányt beleszóval vállomása után elő- zetes letartóztatásba helyez- té a bészallították a szegedi ügyészség fogházába.

1 Magyar Bántaszlopót bu-
nyakozó írják bándyszópót
bándyszópót.

CHERO COLA

CHERRY BLOSSOM

ORANGE vagy PEACHES

BLATZ ÉS WIDEMAN BŐRÖK KIVÁLÓ ÍZŰEK!

SANITARY BOTTLING CO.

WILLIAMSON, W. VA.

HA én kellemes ízű, egészséges kildött holt akar inni, kildőgetni mindenké-
nt.

CHERO COLA

CHERRY BLOSSOM

ORANGE vagy PEACHES

BLATZ ÉS WIDEMAN BŐRÖK KIVÁLÓ ÍZŰEK!

SANITARY BOTTLING CO.

WILLIAMSON, W. VA.

nos nagycsóné gúdit, aki el-
tlen a granu irányít. Steffer
a bizonyítékok alya alyat a
csendőrség beismerte, hogy ő
követte el a gyilkosságot. A
szombathelyi törvények Stef-
fer János szándék ember-
ölés bűntettésként börtön-
esztendő fegyháza ítélte. Steffer
vállomása szerint a gyilko-
ságot kizsáklazt mint keletke-
zőt a kildőgő cslm leltaró-
laltába helyezett.

(Magyarország)

HÁZATÉRS
TIZENÖT EV UTÁN

Pető Kálmán jánosohalmi le-
vonat, aki tizenöt évvel szent-
te meg katonának, a háború
ban orosz hadifogásba esett.

ahonnan Kálmán keresztül re-
geteg szenvedés és keserűség
most tudott hazavergődni Ma-
gyarországra. Amikor Pető ti-
zenöt év távolút után meg-
érkezett a jánosohalmi álom-
házba és lezslált a vonatról,
hát lárt haza és éppen most
hosszasan zokogott.

(Pesti Hirlap)

KUGLIKÁSBÓL HALAL

Nagygyes kőszegben kora-
mai szórakozás után meggyil-
kolták Bédit István gazdál-
csgny, egy öregegyaszony
egyetlen kenyérszerető fiát.

A kildőgő nyomozás után a
csendőrség elfogta Steffer Já-
nosmájdát.

(Pesti Hirlap)

HA EGYLETÉNEK

meghirdet, ledipellapra, bo-
ritkra, hál bedől jegyzára,
lunch teltetke, nagy egyet-
sége kildeti nyugodt-
nyakra volna szék-
eljen, a Magyar Bántasz-
lopót Nyomájdát.

(Pesti Hirlap)

HA EGYLETÉNEK

meghirdet, ledipellapra, bo-
ritkra, hál bedől jegyzára,
lunch teltetke, nagy egyet-
sége kildeti nyugodt-
nyakra volna szék-
eljen, a Magyar Bántasz-
lopót Nyomájdát.

IMPERFECT IN ORIGINAL

